

KISKUNSAÁGI HIRADÓ

HELYI ES VIDÉKI ÉRDEKŰ HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt Fél évre . . . 2 frt
Évnyegyedre . . . 1 frt Egy órára . . . 40 kr.

Hivatalos hirdetések kincst. illetékkel 3 frt 30 kr.

A lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési és hirdetési díjak a szerkesztőséghez küldendők.

Bérmentetlen levelek nem fogadtnak el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Magánhirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyilttér sora 10 kr.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Egy kis statisztika.

Lapunk fennállása immár a 12-ik évét járja; ezen idő alatt sok viszonytárgy és változás ment keresztül. A nyolczadik évfolyamot azért írjuk jelenleg a lap élére, mivel 8 éve, a mióta a Kiskunsági Híradó címet viseli.

1884-ben indította meg először ezen szerény lapot megboldogult Bors Károly úr, melynek czime volt akkor Kunszentmiklós és Vidéke, — aztán Kiskunság címet adtak neki, vagyis beleolvadt az akkori második heti lapba és végre ezelőtt nyolcz évvel, a midőn a nyomda a Bors Károly ur tulajdonába ment át, vette fel lapunk a Kiskunsági Híradó címet és jelenlegi alakját.

A régebbi időkre boldogan emlékezünk vissza, mert régebben volt annyi előfizetője lapunknak, hogy még a munkatársakat is lehetett — habár szerényen is — díjazni; azonban most oly kevesen vannak előfizetőink, hogy a lapot ráfizetéssel kellett kiadnunk; vártuk, reméltük a jobb időt, hogy majd talán több előfizetőnk lesz, vagy pedig valami fordulattal által nagyobb lendületet nyer lapunk, azonban reményünkben esatlakoztunk, lapunk már a végvonaglásban szenved, mert az előállítás költségeire többet ráfizetni nem aka-

runk, vagyis nincs kedvünk semmiért olyan kiadásokat fedezni, a mi nélkül ellehetünk.

Sokszor emberfeletti munkát kell elvégeznünk, mert a lapot semmiből előállítani, azt kiszedni, kinyomni, elexpediálni és aztán elosztani kell, ilyen szerkesztő kettő sines Magyarországon, aki mind a szellemi, mind pedig a technikai munkát kitartással végezze, nem számítva sem anyagi, sem erkölcsi elismerésre; de elveszi az ember kedvét az, ha ellenszenvvel, ellenséges indulattal és roszakarattal kell találkoznia akkor, midőn pártolásra számít.

Csak az tudja igazán megbecsülni egy vidéki hírlapíró munkáját, a ki nek alkalma nyílt rá, hogy bepillantson egy-egy vidéki lap műhelyébe, a hol az a sok millió ölbetű, a mely a szedő szekrényekben szerte hever, egy-egy derék katonája a felvilágosodásnak, a tudományoknak és a kulturális haladásnak.

Látva azt, hogy lapunkra ilyen állapotban nem kapunk annyi előfizetőt, hogy fenntarthatassuk, tőke pénzünk nincs, hogy ráfizessünk, egy utolsó lépésre szántuk el magunkat, a melylyel talán több előfizetőt szerezhethetünk, ha van egy kis jó érzése lapunk iránt e város érd. lakossá-

gának. Belátjuk, hogy valami érdekfeszítő

hirekkel nem tudunk kedveskedni, mivel nem igen történik valami különös e városban, egyforma hangulat van mindig, már pedig semmiből érdekeset írni nem tudunk, — arra határoztuk el magunkat, hogy lapunk szépirodalmi részét megnagyobbítjuk, mert több fiatal írónak az ígérését bírnjuk, hogy segíteni fognak nehéz munkánkban.

A lap alakját és tartalmát az új évnyegyedben megváltoztatjuk; főlapunk nyolcz oldalból fog állani, azonkívül minden héten regénymel-lékletet adunk lapunkhoz, az elején egy-egy képpel, tehát lapunk minden héten 12 oldalon fog megjelenni, — természetesen több szépirodalmi részszel.

Ezen változás telemes költségbe fog kerülni, de azért az előfizetési ára marad a régi, vagyis egy évre 4 frt, félévre 2 frt és egy negyed évre 1 frt. Ez oly csekély áldozat, melyet minden jó érzésű és humánus ember meg hozhat, csak azért is, hogy e városban fennmaradjon a lap.

A jövő héten egy aláírási ivet fogunk kiküldeni és ha kapunk annyi aláírást, hogy biztosítva legyünk a költségek megtérüléséről, úgy nyomdánkát berendezzük az új laphoz azon szükségesekkel, a melyek nélkülözhetetlenek a lap előállításához, ha pedig nem lesznek pártolónk, ak-

TÁRCSA.

A sorsüldözött.

— Humoreszk —
Írta: **Pintér Rozsó.**
(Folyt. é. vége)

... Mit teketóriázzak sokat, velem sem teketóriáztak!

Bürokrata lett belőlem.

Tudják Önök mi az a bürokrata?

Nem?

Nohát én megmagyarázom.

A bürokrata az olyan csudabogár, mint például a hangya, de nem egészen olyan, mert a comptoiristákhoz azaz azon specieshez, a melyikhez én tartoztam, nem hasonlít semmit.

Tehát én is ilyen csudabogár lettem.

Elémbe tettem egy szép tiszta iv papírt és egy firkalást azon meghagyással, hogy másoljam le. Én biz le is másoltam azzal a szarka-láb forma betűimmel, hogy a főnököm nem tudta kitalálni: melyik az eredeti s melyik a másolat? Elkézdett dühöngeni, hogy milyen szemárság és én ráhagytam, azon gondolkodván: kinek szól ez? Az eredetinek, vagy az irójának?

Ezután még egy „ostoba” jelzővel ajándékozott meg. Ebből azután azt következtettem,

hogy mindazon dolgok közül, melyeket ezen dicső név tulajdonosa elé tettem, az én munkámat érte a kitüntetés.

Ezen keserves tapasztalat által megatva, lekuporodtam egy sarokba s enni kezdtem a velem hozott foghagymás kolbászt. Angyali eledelem egyszerre betöltötte illatával az egész helységet. A többiek oly sovárgó szemekkel néztek a kezembe tartott debreczeni eledelre, mintha Dárius kincse lett volna.

Mikor kimondhatatlan nevű princípálisom keleti jellegű orrát megütötte ezen isteni illat: felemelte horpadt koponyájú fejét, szemei kidülledtek s midőn e képen teljesen hasonlított a beteg oláhhoz, elkezdett kiabálni. És egy, kettő... az ajtón kiesem, hogy mi módon? azt nem tudom. János, az irodaszolga azonban körültem forgolódott, valószínűleg ez expediált ki díjmentesen.

Főnököm, hogy megszabaduljon tőlem, beprotezsált egyik barátjának birtokára írónknak. Én megrakodva ajánló levelekkel és bizonyítványaimmal, rögtön indultam ki a pályaudvarra. Utközben huszonháromszor ütköztem a járókelőkbe, kiérdemelvén ezért 3 „neveletlen”, 4 „ostoba”, 7 „számár”, 5 „buta”, és két „neveletlen, ostoba, számár” címet. Egy tartózkodott a cím-ajándékozástól, helyette ugy a falhoz mázolt, hogy majd oda ragadtam.

Beülök a kupcba és elmélkedem az eddig

történeteken, midőn már azt akarom konstatálni, hogy pálya tévesztett egyén vagyok, észreveszem, hogy ujdontat új cylinderem egy „golyabarát” családnak reménytelen trónörököse karmai közé került s az állapotok nem épen szép voltában került vissza hozzám.

Végre elérkeztem rendeltetésem helyére: Farádra. Az állomásról át tekintetem a piszkos kunyhókból álló falut, melyek közepén álló kastélyforma épületről nem volt nehéz kitalálnom, hogy ez a jószág-igazgató lakása.

A bemutatásokon csakhamar tustestem. Gazdatiszt társaimat kollegialis kezzelintással üdvözöltem, melyet este a bemutató banketten testvéri csókokkal váltottunk fel. Különösen Bodó Sándor forgolódott mellettem szorgalmasan. Ölegetett, ivott, énekelt őt helyett s még az nap megittam vele a brudert.

Hogy kerültem haza? azzal nem tudok beszámolni, de hogy nem a magam lábán, azt biztosan tudom.

Másnap értem jött Sándor és elvitt látogatásokra, véleményem szerint, hogy bemutasson valahol mint pesti gyereket. Pedig ha tudom állnok gondolatát, ha sejtem, milyen szerepet szánt nekem: dehogyan megyek én vele.

A kikhez Sándor vezetett, valamely „néhai” kasznárnak ezen a sár-golyón maradt családja volt. Állt pedig ezen család a megholtak

kor örökre búcsút veszünk a laptól, s mint végegyengülésben szenvedő beteget elbúcsúztatjuk, hadd keseregjenek felette a hátralékosok.

Nem hisszük azonban, hogy ne legyenek megmentőink annyian, hogy a halottnak hitt lapot föl ne támaszt-hassuk és újabb erővel foghassunk hozzá még nehezebb feladatunkhoz, mint eddig volt.

Több áldozatot már nem tehetünk, ha ennyi elég, úgy van reményünk, hogy lapunk még fölvirágozik s talán azok is fogják járni, a kik eddig lapot nem járattak.

Tisztelettel kérjük tehát e város és vidéke lakosságát, ne sajnálják a csekély költséget kulturális célra, iratkozzanak minél többen zászlónk alá, melyre a haladás lesz vésve, — mindnyájunk előtt ezen közmondás lebegjen:

Erős akarataknak, mi sem áll utjába!

Báka János
szerk.

Táncmulatságok.

Az idei farsangnak immár vége van, megszűntek a táncmulatságok, s most már a házi mulatságok következnek.

Az ipartestület második farsangi táncestélye, mely tombolával volt egybekötve, e hó 16-án zajlott le, még pedig olyan eredménytel, a mely nálunk unikum számba megy.

Már este fél 8 órakor szép számban voltak jelen a táncolni vágyó fiatalok s 9 órára már csaknem megtelt a tágas terem; s ha a megboldogult épületben egy-egy bálon ennyien lettek volna, még a padlásra is jutott volna a tánczó sokaságból.

A vendégek már mindjárt este Fóris Ferencz és Sándor hegedűjének varázshangjai mellett jó kedvben voltak, a mely jókedv eltartott egész reggelig.

Az ipartestület pártolói megmu-

tatták, hogy nem felejtkeztek meg kötelességükről, mert oly szép számban jelentek meg, hogy többet már kivánni sem lehetne egy-egy bálon. Volt ott fiatal öreg, kiesiny és nagy, de mindannyian a legjobban találták magukat e szerény mulatságon. — Különösen a tombola keltett nagy hatást, mindenki a főnyereményt óhajtott megnyerni, mely csupa véletlenségből e lapok szerkesztőségének tulajdonába jutott.

A rendezőségnek akadt dolga elég és derekasan megfelelt nehéz feladatának.

Egy kis kellemetlenség és zugolódás is történt, hogy ki hibájából, azt nem tudjuk, de nem is keressük, ezeket leszámítva, a táncestély a leg-szebb rendben folyt le.

A tombolához hozzájárultak:

Vécsei Kálmán, Sebestyén Lajosné, Rozgonyi Piroska, Bauer Hermina, Reiz Sárika, Horváth Mária (szülész) Schmikkel Vilma, Édes Zsófia, Kunstár Juliánna, Krepesák Mária, Csapó Etelka, Kiss Krisztina, Tekes Zsuzsika, Reiz Mariska, Zsilka nővérek, Tóth Zsófia, Bleier Etelka, Büchler Sárika, Reiz Józsefné, H. L. Tolnai Antal, Forgó János, Slupka István, Varga Gábor és Spitzer Miska.

Összes bevétel volt belépti díjából, tombolából, beküldéssel és felülfizetésekkel együtt kerek szám 100 frt. Kiadás — — — 50 frt.

Maradt tiszta jövedelem 50 frt.

A mulatság sikeréhez beküldéseikkel hozzájárultak: özv. Tóthfalusy Józsefné 1 frt, N. N. 1 frt.

Felülfizettek: Három ur 50—50 kr. Poldele Jakab 50 kr. Zádár András 30 kr.

A testületi előljáróság nevében fogadják köszönetüket mind azokról, kik hozzájárultak a mulatság sikeréhez, továbbá a rendezőség szíves fáradozását e helyen is megköszönjük.

Kiváló tisztelettel
Vécsei Kálmán
ipt. pénztárnok.

Dal és szavatokkal egybekötött táncestély.

E hó 16-án zajlott le — a nagyvendéglő termeiben — a laczázai Dalegyesület — változatos műsorozattal egybekötött táncmulatsága. A műsorozatot, illetve annak mikénti lefolyását kedves szerkesztő úr becses engedelmével van szerencsém nyilvánosságra hozni, ugyanis:

1) *Király induló*, előadta a Dalegyesület, valóban megérdemelte azt a tetszést mit aratott, s jól választott a derek karnagy, midőn mintegy nyitányul e dallamos s hazafias indulót alkalmazza.

2) *Férjhez menjek-e?* előadta Teremes Ida k. a. A komolyan és mély érzéssel előadott nyitány után nagyon jól esett a kedélyekre ezen mulatságos előadás, megérdemli előadója a dicséretet, legyen neki dicséret a jól megérdemelt zajos ováció és taps, melyből bőven kivette részét.

3) *Monológ*, előadta Dóri Imre — új tag — elég jól sikerült, csak bátorság és jövő fellépésével még nagyobb sikert arathat.

4) *Népdal egyveleg*, előadta a Dalegyesület, nagyon sikerült ez egyveleg összeválogatása, volt benne szívre — kedélyre ható, lassu — friss; a Dalegyesület szabatos előadása még kellemesebbé tette e darabokat.

5) *Volapük*, előadta Káta Imre, a legsikerültebb fellépéseknek egyike, e darabot csakis ő adhatta oly hiven és nagyszíven; ő, a kinok minden fellépése a legfényesebben szokott sikerülni.

6) *Az öngyilkos*, előadta Terelmes Endre, bátor fellépése dicséretet érdemel.

7) *Kanadai dal*, előadta a Dalegyesület eléggé jól sikerült.

8) *A földön maradt angyal*... előadták Kertesi R. Káta I. és Hegedűs Juliska, elég hiven sikerült s a darab érdeme, hogy egyes átalakításokkal vettek részt a szereplők.

9) *Népdal egyveleg*, előadta a Dalegyesület, hogy mennyire sikerült, igazolta a közönség ítéllete, a mennyiben egyes részeit is méltóan kellett.

10) *Bajos Jeremiás*, előadta Kertesi Rezső, kissé nehezkésen és vontatva de elég jól sikerült, különösen érdemül róható föl beszédjének ügyes átalakítása.

11) *A légy* — monolog — előadta Boltos

— mintegy negyven év körüli — özvegyéből és egy husz év körüli leányból, ki az özvegynek nevelt leánya volt: a bájos Vilma kisasszony.

Midőn megláttam angyali arcját, fülig szerelmes lettem belé. Mit mondok fülig? Dehogy: a szerelem élvét hozó tengerének hullámai összecsapnak fejem felett. Attól az időtől fogva fucs lett az én lelki nyugalom. Mikor Vilma gyönyörű szemébe bele tekintettem: két ellenállhatatlanul vonzó szempárt láttam benne csillogni. A novellista felülkerekedett bennem s egymásután jelentek meg verseim a „*Farádi Hirkürt*” című hetilapban.

Szerelmes leveleim egymást érték nála, de választ egyikre sem kaptam. Egy ízben kalácsot kaptam a számadó juhász feleségétől, hát... a kalács az én levelemre volt ragasztva, — Megtanultam az „*Ó*” kedvéért furulyázni, egy álló hétig kétségbe ejtven vele a lakosságot.

Végre elszántam magamat a nagy dologra. Megvallom neki édes szerelmemet! Megvallom neki, hogy mily kin nekem az élet egyedül, mert nélküle élni nem tudok.

Mily szépen kifundáltam mindezt! A szerelmi vallomást letisztáztam, megtanultam és mintha a sors is kegyeibe vett volna... meghívtak ebédre.

Április 13-ika volt és péntek.

Fatális sors! Éppen e napra kellett engem

nekik meghívni, de vissza nem utasíthattam, ha pedig elmegyek, a vallomásnak nem szabad elmaradnia.

* * *

Mai világban már kevesen hisznek a praedestinációban. Pedig ha az ember hinne benne sokszor kikérülhetné a veszélyt, mert már csupán a veszély közelsége is az ingernek bizonyos nemével hat reánk miután rendszeren bele is jutunk a veszélybe. Legtöbbször a házasság örvényébe kerül az ember, melyből úgy nem tud kiszabadulni, mint a Scylla és Carybdis karjai közül. És még a költők a házasságot az élet révének nevezik, a hova az élet viharai által hánytatott hajó eljutván, elrejtőzik a világ guny-szíkrai elől. Ez költőies, de parxisban nem mindég kedves kép a legnagyobb álmom, a mely a házasságot a kikötő nyugalmas helyzetével hasonlítja össze. Sik tenger az, hasonló a tropikus éghajlat óceánjához hol minden nap várható a zivatar, mégis váratlanul tör ki.

Egy kissé az is fura dolog, hogy én már fél óra hosszat monologizálok, de Önök azért még sem érik meg miért? Oh bárcsak én is tudnám elengednék a házasság „csendes” révében eltöltött éveimből tizet, pedig még csak kettőt élveztem át.

Emlékszik-e még a nyájas olvasó, hogy én

nem hajtvam a sors intéseire, rendületlenül ment em Vilmáék felé?

Bárcsak ne mentem volna! Bárcsak lábam tört volna ki, bárcsak nyakamat szegtem volna! Mindez nem lett volna nagy baj. Odaérkeztem azzal fogadnak, hogy Sándor és Vilma jegyesek.

Ijedtemben szivaromat befelé fordítva vettem a számba, mert elvesztettem józan eszemet. Hogy azután mit csináltam, arra nem emlékszem még ha lenyakaznának se, harmadnap arra a tudatra eszméltem fel, hogy Miser Kata asszonynak, Sándor (tehát barátom) anyósának a vőlegénye vagyok.

Az esküvő borzalmain nem akarom végig vonszolni a tisztelt olvasót, elég annyit feljegyezni, hogy háromszor mosdattak fel és hogy egyszer kedves feleségem fogait majdnem gyomromba kebeleztem. Szegény fogak, bizonyosan azon örökösön forgó nyelv alatt, milyen az én drága menyasszonyomnak volt, nagyon megizgadtak és az én galambszívű hitestársam megszánálta őket (bárcsak engemet sajnált volna meg) és furdóztatta a drága holmikat. (Nem csoda, két forintba került darabja). Én leakarom hűteni pokoli kirjamat, felhajtom a kezem ügyébe eső pohár tartalmat... brrr, a torkomom megakadnak feleségem fogai. Azóta borzadok a víztől, fogaktól egyaránt, sőt a fogtechnikusoktól is.

István, meg
mel mind
fellépése.

12) Farsang
darab, mely
gatott a kö-

13) Terelmes I
kivitelért s

14) A
befejezése

után csak
ség 10 óra

táncestély
vedelem 8

maradt tis
tára javár

mat óhajtu
nagyának,
sának az ó

Kuns
c z i g á n

Daczára,
farsangon

nág is elég
dött deficz

zöntség is
jelen volta

megeléged
hogy jövő

szigány-bá

Assz
Krizsán P

Leán,
Ilka, Bond

Horváth K
Bavé

Felul
1 frt. T

Ödön ur I
Mikós, tel

t. if. Pet

Sándor ur
Foga

sabb közs

Méze

kenységbő

sak, mire

voltam.

Egy

teni férj

nycs szor

gen miatt

Belép

csak egy

miből azt

mozgásba

egész csor

nélkül, ho

István, meglehetősen sikerült; a dícséretet érdemmel minden alkalommal bátorsággal előadott fellépése.

12) *Pepi-tante*, előadta a Dalegyesület, e darab, melyet minden alkalommal örövendő hallgatott a közönség, most sem tévesztette el hatását.

13) *Egy balcsot* — dialóg — előadták Terelmes Ida és József testvérek, a talpra esett kivitelért sok tapsot arattak.

14) *Kossuth induló* a Dalegyesülettől méltó befejezése volt a koncertnek és hatásos előadása után csak jó hangulattal oszlott szét a közönség 10 órakor, hogy átsétálkódva folytassa a tánczenét, mely világos reggelig tartott. A jóvedelem 85 frt, melyből leszámítva a költséget, maradt tisztán 50 frt a Dalegyesület házi pénztára javára. Továbbra is kitartást és ügybizalmat öhajunk a Dalegyesületnek és derék karagnagyának, hogy még több élvezetes estét nyújtsanak az óket pártoló közönségnek.

KON — va y — TÁR.

Czigány bál.

Kunszentmiklóson f. hó 20-án volt az első czigány bál az ipartestület nagytermében. Dacára, hogy ez volt az első czigány-bál és a farsangon már ugy is sok bál volt, ezen mulatóság is elég jól sikerült, a mennyiben nem végződött deficizzel, ámbar lehetett volna nagyobb közönség is a díszes és tágas nagyteremben. A kik jelen voltak igen jól találták magukat, mindenki megelégedését fejezte ki a rend felett s hiszik, hogy jövőre nagyobb közönség fog jelen lenni a czigány-bálon.

Jelen voltak:

Asszonyok: Édes Istvánné, Főris Antalné, Krizsán Péterné, Korona Lukácsné.

Leányok: Bauer Lina, Banyák Ilka, Bódi Ilka, Bende Ilka, Édes Zsófia, Főris Mariska, Horváth Katalin, Horváth Zsófia.

Bevétel volt 37 frt 10 kr.

Felülfizettek: Tökletes Tóth Zsigmond ur 1 frt. T. Duzmath Imre ur 2 frt. T. Fleischer Ödön ur 1 frt. Tek. Bakay Lajos, tek. Bakay Miklós, tek. Balogh Sándor, tek. B. ke Ferencz, t. ifj. Peták Sándor, tek. Sáska Károly, ifj. Főris Sándor urak 50—50 kr.

Fogadják a nemes szívű adakozók leghálásabb köszönetünket.

A rendezőség nevében

Horváth Jónás, Horváth Zsigmond
első czigány-bál rendezők.

Mézesheteim alatt feleségem tiszta előzenéségből megengedte, hogy 8-ig kimaradhaszak, mire én csupa loyaltásból 7-kor otthon voltam.

Egy hónap mulva megpróbáltam érvényesíteni férj hatalmamat s kimaradtam 11-ig. Bizonyos szorongás fogott el e szokatlan merészsegen miatt.

Bélepek a szobába: sötét van. Egyszer csak egy papucs alaku valami ütődik arcomhoz, miből azt következtettem, hogy feleségem útegeit mozgásba hozta. Nem csalódtam. Nemsokára egész csomó tárggyal jöttem ismeretségbe, a nélkül, hogy bemutattak volna neki. — Ez még semmi! Mikor a fejemhez vágott papucs kedves élete párjával elkezdte működését a hátamon, az... az.

És még a nők akarnak emancipációt, mikor eddig is ők kormányozták a világot. Na hiszen lesz is akkor ne mulass. Az ellenzek a kormányt, a kormány az ellenzeket papucsca salik-teti-kezne el.

... Hm, miféle szag terjed itt el?

Ott van ni! Legett a láboshban a rántás, a mit a feleségem gondjaimra bízott, míg ő a szolgalóval a kamarába ment.

Jaj, édes Istenem, lesz itt hadd-el hadd. Bárcsak már a fejemen volna a rántás, mert hogy ott lesz, az szent és bizonyos.

És mégis az mondják: Kiki maga szerencsésének kovacsá.

KÜLÖNFÉLÉK.

Iskola-építés A ref. leányiskola épületének előre haladását, mely már több, mint 6 éve vajdik, s melynek hogy-létéről semmit sem tudunk, megelőzték a katolikusok az iskola-építéssel. A mult hóban járt itt Nagyságos Csávolszky József kanonok, mint Schusster Konstantin váci püspök ur ó excentriájának megbizottja, hogy nézzen alkalmas helyet iskolának s lépjen érinkezésbe egy építészszel és készítsen tervrajzot. Az épület-hoz alkalmas telket vettek s az épületet Harsányi József fel is vállalta 12,936 frtért. Az iskola emeletes lesz, három tanítói lakással és három világos és elég tágos tanteremmel, — ezen épület egyik díszes lesz e városnak és a róm. kath. templom környékét nagyban emeli; aug. 15-ikére már készen is lesz. No lám, a katolikusok nemcsak terveznek, hanem építenek is, a reformátusok pedig csak terveznek siker nélkül, pedig most már nem hiányzik a mi annyira szükséges — a pénz! Jó lenne egyszer már komolyan gondolkozni a leányiskola épületéről, mert ismét eltalál pusztalni az összehordott anyag és akkor jóval többbe kerül s mindez a szegény nép terhére megy! — (Beküldetett.)

Papválasztás. Duna-Vecsén a napokban volt a ref. papválasztás. A jelöltek közül Máthé Elek pécsi helyettes lelkészt választották meg nagy többséggel.

Beküldetett. Laczházáról vesszük a hírt: e hó 7-én Egyháztanácsunk, mint a helyi iskolák felügyelője részben böles határozatot hozott. Ugyanis az határozatot, hogy **M o r v a y** Ignác tanító iskoláját s lakását — mint a mely épen nem felel meg a mai igényeknek — még a nyár folyamán újra építteti. A böles határozatot azért mondom részlegesnek, mert van még egy másik iskolának is — a legkisebb leányiskola — a mely szintén nem felel meg a kivánalomnak csak részben sem, s ezen iskola tőszomszédságában van az újra építendő **M o r v a y**-féle iskolának; sokkal jobban tenné az Egyháztanács, ha ugyanazon helyen, melyen a két iskola fekszik, egy egybe építendő kettős iskolát és lakást határozná el, míg nem késő; mert 2—3 év mulva következik az idő, hogy a legkisebb leányiskola helyett is építeni kell, mivel a felsőség ugy sem tűrné tovább; mennyivel jobb lenne, ha ugy el nem aprózná az építést, s azon lenne, hogy iskoláink ha csak lehetséges tömörülének, s a sok apró épület gondozása is sokkal könnyebb, mint egy rendszeresen felépített épületé. Tudtommal az Egyháztanács némely tagjában még helyesebb terv is van, nevezetesen az, hogy mivel az elhatározott felépítendő **M o r v a y**-féle és a szomszédságában levő legkisebb leányiskola udvara oly kicsiny, hogy alig nagyobb egyik-egyik a tulajdonképeni iskola belvilágosságánál, — pedig a törvény tágas udvart ír elő — e két meglévő épületet inkább adná el az Egyház, s a tágas rektori kertben építtetne. Van még egy harmadik terv, ugyanis: a **M o r v a y**-féle iskola és lakás, továbbá a távolabb eső kis fiuk tanítójának lakása helyett kellene építtetni rektori kertben egy épületet, s ezen esetben azt nyernénk, hogy két fennálló épületet ismét eladhatna az **E g y h á z** — a **M o r v a y** és **M o h á c s y**-féle épületet — s meg azt — a mi még nagyobb nyereség lenne, hogy az összes fiu iskolák s tanítói lakások egy helyen koncentrálódnának, s ez lenne a leghelyesebb. Egyébként az Egyháztanács böles belátására bizzuk a dolgot és a terv helyes megválasztását. *Egy tanítgy barát.*

A gyors postai kézbesítés. Budapest székes főváros területére szóló levelezések gyors kézbesítése felotte hátráltatta az a körülmény, hogy a levelek címzése hiányos. A címíratban ugyanis legfeljebb az utca és a házszám van feltüntetve,

holott a levelezések gyors szétosztása és kézbesítése érdekében igen kívánatos, hogy a címíratban a közigazgatási kerület (I—X-ig), az emelet és ajtószám is ki legyen tüntetve. A levelező közönség érdekében a postaigazgatóság elrendelte ugyan, hogy a Budapestre érkező mozgóposták a székes-főváros területére szóló levelezéseket közigazgatási kerületenkint dolgozzák fel hogy ilyképp azokban a főpostahivatalnál levélhordói területenkint való feldolgozása gyorsíttassék, ezen intézkedés azonban a gyakorlatban épp a fentebb jelzett hiányos címzés következtében, nem jár a kellő eredményre. A postaigazgatóság tehát fölkéri a levelező közönséget a saját érdekében is, hogy a Budapestre intézendő s itt kézbesítendő levelezések címíratában az utca- és házszám kivül még a közigazgatási kerületet, valamint az emeletet és ajtószámot is kiírni sziveskedjék.

(Az osztályosrajtáték mint iskola alapító)

Budapestről írják lapunknak: Hogy a szerencse istennőjének székeslyei mily kifürkészhetetlenek, eklátás példát Magyarországuk egy távol eső falva: Kántor-Jánosi, Szatmármegyének egy egyszerű, patriarchalisan berendezett, mintegy 1200 lelket számláló falucskája. Ezen helységbe néhány nap előtt oly tekintélyes pénzüsszeg érkezett be, mennyi az ottani postahivatalban talán még soha nem fordult meg. Ezen aránylag óriási pénzüsszeget a Heintze Károly czég (Budapest, Szervitater 3.) küldötte és elképzélhető, hogy azt a vén postakocsist, míg a másfélórás utját az utolsó vasuti állomástól: Nyir-Bátortól megtette, ilyen epedve még sohaom várták. Az a pénzüsszeg pedig, melylyel ez a postakocsi Kántor-Jánosiba bedöcögött, nem volt más, mint az osztályosrajtáték legutóbbi húzásán kisorsolt 60 000 koronás nyeresemény. Nevezett falunak egy 15 tagból álló társasága megbizta Csujai Imre postamestert, hogy költségükre Heintze Károlytól sorsjegyeket vásároljon. A postamester megrendelt egy huszadokba felosztott I. osztályu egész sorsjegyet, melyekből a társaság mindegyike átvett egyet-egyet. Egy huszadot a postamester maga számára tartott meg, négy huszadot pedig mint az ottani református egyház gondnok, ezen hitközségnek ajándékozott. A megrendelt sorsjegyet, melynek száma 22,656 volt, az osztályosrajtáték húzásán 60 000 koronás nyereseménnyel kihúzták. Magától értetődik, hogy az a nap, melyen a szerencse-hír a Kántor-Jánosiak tudomására jutott, valódi örömtünetpő fejlődött. Hiszen ezen esemény nemcsak az ő igénytelen, egyszerű életsorsukban jelent nagy változást, de most már egy régi hó öhajtasukat is megvalósíthatják, t. i. az ugyancsak tekintélyes összegben részesült hitközségnek iskolát emelhetnek. Így tehát az osztályosrajtáték ezuttal egy magasztos kultur-czélt mozdit elő.

A szeszitalmérés adó beszédére és az égetett szesz italok forgalmára vonatkozó határozmányok a nyílt községekben. Tartalmát címze eléggé jelzi. Czélszerű beosztásánál és a mi a fő! rövid terjedelménél fogva bárki által könnyen áttekinthető. — Használatát megkönnyítik az annak helyén találóan alkalmazott jegyzetek és a minták. Hasznos és nélkülözhetetlen kézi könyv mindazoknak, kik a nyílt községekben, vagyis Budapest és Pozsony kivételével az ország többi részében égetett szesz italoknak kimérésével és elárúsításával foglalkoznak és egyáltalában mindenkinek, a ki a nyílt községekben égetett szesz italokat beszeres, felhasznál vagy forgalomba hoz — Tehát a pálinkamérők — és elárúsítók, a szesz-, cognac-, likör- és rumgyárosok, kisütők, bortermelők és a boriakat szeszező nagyobb bortermelők, mozogazdák, gyógyszerészek stb. egyaránt nagy hasznát veszik. Megtudható belőle, — a mi sokakat nagyon érdekel és a mivel a legtöbbben nincsenek tisztában, — hogy mely esetben és mily feltételek alatt van a hivai leszámolásnak helye és hogy a szesznek átalakítása (vizzel való felhígítása) kiknek s mely esetekben van megengedve. A könyv kapható 60 kr-ért Réthy Lipót és fia nyomdász czégnél Aradon.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
BÁKAI JÁNOS.
KIADÓ LAPTULAJDONOS:
ÖZV. BORS KÁROLYNÉ.

Magyar Osztály Sorsjáték

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény
a legkedvezőbb esetben

EGY MILLIÓ korona.

A II. osztály huzása
1896. márczius 11-14-ig.
Nyereménytervezet:

Nyeremény	korona	korona
1 à	100000 =	100000
1 "	60000 =	60000
1 "	40000 =	40000
1 "	30000 =	30000
1 "	20000 =	20000
1 "	15000 =	15000
1 "	10000 =	10000
2 "	8000 =	16000
8 "	4000 =	32000
10 "	2000 =	20000
13 "	1000 =	13000
100 "	400 =	40000
860 "	200 =	172000
9000 "	120 =	1080000
10000 nyeremény összesen		1648000

II. osztályu vételsorsjegyek árai:

1/1	1/2	1/10	1/20
40.-	20.-	4.-	2.- frt.

II. és III. osztályu teljes
sorsjegyek árai:

1/1	1/2	1/10	1/20
60.-	30.-	6.-	3.- frt.

Ezen eredeti árakon kívül II. osztályu sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levél portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyeremény-jegyzékért 40 kr. küldendő be.

A III. osztály huzása
1896. május 12-28-ig.

Nyereményjegyzék:

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600000 =	600000
1 à	40000 =	400000
1 "	30000 =	300000
1 "	20000 =	200000
1 "	10000 =	100000
2 "	4000 =	80000
2 "	2000 =	40000
5 "	1000 =	50000
10 "	800 =	80000
34 "	600 =	204000
100 "	200 =	200000
200 "	100 =	200000
2650 "	200 =	530000
22000 "	150 =	3300000
25007 nyeremény s 1 jutalom		6284000

Az osztály-Sorsjegyek II. osztályra való megújítása az I. osztályu sorsjegyek beküldése és a sorsjegyek árának befizetésével legkésőbb márczius 1-éig eszközendő.

Sorsjegyeket ajánlj és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly, Budapest, Szervita-tér 3. sz.

Sürgőnyozim: Lottcheintze BUDAPEST.

Készlet:
Mindenféle nemes csemete mintegy 800,000 drb.
" alvó szemzészől " 1,200,000
" vadonczből " 15,000,000
Összesen mintegy 17,000,000 drb.

Csemeték: Az 1-2-3 éves, gazdag gyökerü, életerős nemes csemeték díjja azok erőssége szerint 20-40 kr.

Nagybani árak	100 darab	40 kros csemete	1 vagy 100 fajban	38 frt	100-
200	40	"	100	36	"
500	40	"	100	34	"
1000	40	"	100	32	"
5000	40	"	100	30	"

A fajok legnagyobb része szaktaktikádyunk Bereczki Máté hírneves telepítési leltériszerkeve, miért is azok hitelesek. Ezen felül a kiadandó csemeték homokban nevelkedtek s épen azért nemcsak, gazdag gyökerzettel bírnak hanem biztos fogamzásuk, edzett természetük, egészségesek, hosszú életűek és még ezen felül igen olcsók is. A bétárlatmu, cianus kiállítás és minden tekintetben tájékoztató nagy árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

